

ע"פ 4556/15 - ויליאם חישיבון נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 4556/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המערער: ויליאם חישיבון

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטה של בית המשפט המחוזי חיפה
(השופטת ע' חן-ברק) מיום 11.6.2015 בעפ"ת
50784-05-14

בשם המערער: עו"ד ראפת אסדי

פסק-דין

*

1. ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ע' חן-ברק) מיום 11.6.2015 בתיק עפ"ת 50784-05-14, בה נדחתה בקשה של המערער להארכת מועד להגשת ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, שלא לבטל את פסק דינו במסגרתו הורשע המערער בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (תת"ע 875-06-13).

2. ביום 23.6.2013 הורשע המערער, בהעדרו, בעבירה של נהיגה ללא רישיון תקף לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה

עמוד 1

[נוסח חדש]. הדיון בענין גזר הדין התקיים ביום 8.10.2013, בנוכחות המערער, ובסיומו ניתן גזר הדין בגדרו נגזרו על המערער העונשים הבאים: פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים; קנס בסך 1,500 ₪; פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים, וכן עונש מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים.

3. ביום 1.2.2015, כ- 16 חודשים לאחר מתן גזר הדין, הגיש המערער בקשה לבית משפט השלום לביטול פסק הדין, בנימוק שהוא הורשע בהעדרו וללא שניתנה לו ההזדמנות לטעון לחפותו. ביום 8.3.2015 דחה בית המשפט את הבקשה. בהחלטתו ציין בית המשפט כי הדיון בענין גזר הדין התקיים בנוכחות המערער וכי בדיון זה הודה המערער בביצוע העבירה שיוחסה לו. כן צוין כי בעקבות בקשתו לביטול פסק הדין התבקש המערער להציג אישורים לכך שבמועדים הרלבנטיים החזיק ברישיון נהיגה בר תוקף, ואולם האישור שהגיש המערער מעיד דווקא כי במועד הרלבנטי נהג המערער ללא רישיון נהיגה תקף. לפיכך, קבע בית המשפט, כי "בהעדר טענת הגנה מוצקה וממשית" הוא דוחה את הבקשה.

4. המערער הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי (עפ"ת 15-03-43784), אך בדיון שהתקיים בערעור ביום 6.5.2015, ביקש המערער למחוק את הערעור "בהמלצת בית המשפט ולאור דברים שהועלו", תוך שהבהיר כי בכוונתו לפנות בבקשה להארכת מועד לבית משפט השלום או לערכאת הערעור.

5. ביום 27.5.2015 הגיש המערער בקשה לבית המשפט המחוזי להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת בית משפט השלום שלא לבטל את הרשעתו. ביום 11.6.2015 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה. נקבע, כי בהתאם להלכה הפסוקה נדרש "טעם ממשי המניח את הדעת" לשם מתן ארכה להגשת ערעור בהליך פלילי, וכי במקרה הנדון "לא הצביע המערער על טעם כלשהו אשר הצדיק את האיחור הניכר מאוד בהגשת הערעור" (ההדגשות במקור). בית המשפט גם עמד על השתלשלות ההליכים, שפורטה לעיל, וקבע כי נוכח זאת גם סיכויי הערעור נחזים להיות נמוכים.

החלטה זו היא מושא הערעור שלפני.

6. בכתב הערעור נטען כי בית משפט השלום דן בבקשת הביטול של המערער, ועל כן הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי - בתוך 30 הימים שלאחר מתן ההחלטה בבקשה זו - לא הוגש באיחור, והמערער לא היה צריך כלל להגיש בקשה להארכת מועד להגשת הערעור, בניגוד לעמדת בית המשפט המחוזי. לגופם של דברים נטען, כי העבירה שבה הורשע המערער הייתה עבירה של נהיגה ללא רישיון תקף לאותו סוג רכב שבו נהג המערער, ואילו בפועל היה למערער רישיון אך הוא לא היה בתוקף. בהקשר זה נטען, כי המערער אמנם הודה בעבירה זו בדיון בגזר דינו, אך הדברים אינם מתיישבים עם המציאות בפועל. אשר להגשת הבקשה לביטול פסק דין באיחור, נטען כי הדבר נבע מנסיבות רפואיות-אישיות של המערער. בדיון בעל פה חזר בא כוח המערער על טענותיו אלה, תוך שהבהיר, כי המערער אמנם כבר ריצה את עונש הפסילה, אך ההליך כעת מכוון להביא לביטול המאסר על תנאי שנגזר על המערער.

מנגד, טענה באת כוח המדינה, כי בית משפט השלום דחה את בקשת המערער, הן לגופה והן לענין הארכת המועד שנתבקשה. ומכל מקום, המערער ערער לבית המשפט המחוזי נגד ההחלטה לגופה, כגרסתו, אך חזר בו מהערעור, ועל כן אינו רשאי עמוד 2

היום לחזור לטענה שיש לו זכות לערער על החלטת בית משפט שלום לגופה ללא צורך בהארכת מועד.

דין והכרעה

7. לאחר עיון בהליכים ובהחלטות בעניינו של המערער ובטיעוני הצדדים הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות.

8. כמפורט לעיל, ביום 23.6.2013 הורשע המערער, בהעדו, בעבירה של נהיגה ללא רישיון בתוקף, לאחר שזומן כדין לדיון. הדיון בטיעונים לעונש ביום 8.10.2013 התקיים בנוכחות המערער, ובמסגרת דיון זה, קודם למתן גזר הדין, הודה המערער במפורש בכך שנהג ללא רישיון בר-תוקף. רק כעבור כ- 16 חודשים פנה המערער בבקשה לביטול פסק הדין. בקשה זו נידונה לגופה ונדחתה בהחלטה מנומקת. המערער ערער על החלטה זו אך חזר בו מערעורו נוכח הערות בית המשפט, תוך ששמר לעצמו את הזכות לפנות לבית משפט השלום או לבית משפט המחוזי בבקשה להארכת מועד. בשלב זה, הגיש המערער בקשה לבית המשפט המחוזי להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה שלא לבטל את הרשעתו. יצוין כי גם בקשה זו עצמה הוגשה יותר מחודשיים וחצי לאחר החלטת בית משפט השלום. בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט בהחלטה מנומקת כדבעי.

9. עתה מבקש המערער להחזיר את הגלגל לאחור, ולחזור לטענה שעמדה ביסוד ערעורו הראשון, היינו - שהוא היה זכאי להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על החלטת בית משפט השלום ללא צורך בהארכת מועד. טענה זו אין לקבל ולו מהטעם שהמערער חזר בו מטענתו זו ומהערעור שהגיש על יסודה ופסע בנתיב אחר של הליך בקשה להארכת מועד.

10. אשר לבקשה להארכת מועד להגשת ערעור, זו מתייחסת לפסק הדין של בית משפט השלום שניתן כ- 20 חודשים קודם לכן. כידוע, משתמה התקופה בת 45 הימים שנקבעה בחוק להגשת ערעור, הפך פסק דינו של בית משפט השלום בעניינו של המערער לחלוט, אף אם לא נוצלה זכות הערעור. אמנם סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 מסמך את בית המשפט להאריך את המועד להגשת ערעור, ואולם -

"בית משפט זה חזר וקבע כי על המבקש הארכת מועד להציג 'טעם ממשי המניח את הדעת'... בין השיקולים שעל בית המשפט לשקול לעניין הארכת המועד נמנים משכו של האיחור, הנימוקים לו וסיכויי ההליך העיקרי" (ע"פ 2585/10 נגר נ' מדינת ישראל (13.4.2010)).

(וראו גם: ע"פ 8871/12 גולוב נ' מדינת ישראל (16.12.2012); ע"פ 7754/06 ציפר נ' מדינת ישראל (15.10.2006); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.8.2009); ע"פ 6606/07 מזרחי נ' מדינת ישראל (30.8.2007)).

11. בעניינו לא הוצג כל "טעם ממשי המניח את הדעת" העשוי להצדיק איחור כה ממושך בהגשת הבקשה. בטענה סתמית וכללית בדבר "סיבות רפואיות-אישיות" אין די כדי להצדיק איחור למשך תקופה כה משמעותית.

12.

גם באשר לגוף הענין לא הוצג כל טעם של ממש העשוי להצדיק את הארכת המועד המבוקשת. כפי שהודגש הן בהחלטת בית משפט השלום והן בהחלטת בית המשפט המחוזי, המערער הודה בפני בית המשפט כי נהג ללא רישיון נהיגה בר-תוקף, וגם המסמכים שהגיש עובר להחלטת בית משפט השלום בבקשתו לביטול פסק הדין אוששו את המסקנה וההודאה כי נהג ללא רישיון בר-תוקף.

בנסיבות אלה בדין דחה בית משפט השלום את הבקשה לגופה "בהעדר טענת הגנה מוצקה וממשית", ובדין דחה גם בית המשפט המחוזי את הבקשה להארכת מועד בהעדר צידוק לאיחור ו"נוכח סיכויי הנמוכים של הערעור".

13.

סוף דבר - הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"א בתמוז התשע"ה (8.7.2015).

ש ו פ ט